

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קפ"ה ע"ב

פרשת ואתה תצוה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דיליה תליא יתיר מבעירא אחרא, כמה דדינא דלהון תלי לתתא במסאבו. אבל האי מלכו חייבתא אחרא, מלכא דכלא בההוא סטרא, ברור איהו יתיר מסאבו דיליה, ולא מסאבו שלים כהני תתאי. ועל דא שעיר, דשער דיליה לא תליא, ולא שעיע. לא שעיע, בגין דההוא מסאבו דיליה. ולא תליא, בגין דלא יתתקף ביה מסאבו כהני תתאי, ועל דא ודאי שעיר ולא אחרא.

תרגום לעברית

בא וראה, אף על גב שהוא חלק לצד האחר ההוא - סוד כאן. כל אלו צדדים אחרים שלמטה (שגקראים מצולות ים), כלם טמאים יותר. וכל מה שיוֹרְדִים מדרגות תחתונות, כך הטמאה שלהם יותר. ומפני כן בעז, חלקם יותר, משום שהשערות שלו תלויות יותר מבהמה אחרת, כמו שדין שלהם תלוי למטה בטמאה. אבל מלכות הרשעה הזו האחרת, מלך של הכל בצד ההוא, הטמאה שלו היא יותר מבחרת, ולא טמאה שלמה כאלה התחתונים. ועל זה שעיר, שהשער שלו לא תלוי ולא חלק. לא חלק, מפני הטמאה ההיא שלו. ולא תלוי, כדי שלא תתחזק בו טמאה כאלה התחתונים, ועל זה ודאי שעיר, ולא אחר.

כפור, אִמַּאי אֶקְרִי כְּפּוֹר, אֶלֹא בְּגִין דְּנִקִּי כָּל מְסֻבּוֹ, וְאַעֲבֵר לִיה מְקַמִּיה, בְּהֵוּא יוֹמָא. וְעַל דָּא, יוֹם כְּפּוֹר: יוֹמָא דְּנִקְיוּתָא, וְהִכִּי קָרִינָא לִיה. כְּתִיב (ויקרא טז) כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה מִפְעִי לִיה, מֵאִי כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה. אֶלֹא בְּגִין דְּאִתְדְּכִי מְקַדָּשָׁא לְעִילָא, אִתְנַקִּי (נ"א ואתנהיר) כְּתִיב כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם, יִכַּפֵּר וַיִּנְקִי בְּקַדְמִיתָא בַּיּוֹם הַזֶּה, בְּגִין דִּיתְדְּכִי, וּלְבַתֵּר עֲלֵיכֶם.

תרגום לעברית

כפור, מדוע נקרא כפור? אלא מפני שִׁמְנָקָה כָּל טְמֵאָה וּמַעֲבִיר אוֹתָהּ מִלְּפָנָיו בַּיּוֹם הַהוּא. וְעַל זֶה יוֹם כְּפּוֹר יוֹם שֶׁל נְקִיוֹן, וְכֵן קוֹרְאִים לוֹ, שְׁכָתוּב (ויקרא טז) כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. כִּי הַיּוֹם הַזֶּה צָרִיךְ לוֹ לְכַתֵּב! מַה זֶה כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה? אֶלֹא מִשּׁוּם שִׁמְטָהּ מְקַדָּשׁ לְמַעַלָּה וּמִתְנַקָּה (ומאיר), כְּתוּב כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם. יִכַּפֵּר וַיִּנְקֵה בְּתַחֲלָה בַּיּוֹם הַזֶּה, כְּדִי שִׁיטָּהּ, וּלְבַסּוֹף עֲלֵיכֶם.

טקסט הזוהר

תו, יִכַּפֵּר בַּיּוֹם הַזֶּה, וַיִּנְקִי לִיה בְּקַדְמִיתָא, וְכָל דָּא עֲלֵיכֶם, בְּגִינְכוֹן אֶצְטְרִיךְ לְנִקְאָה לִיה, וּלְדַכָּאָה לִיה בְּקַדְמִיתָא. יִכַּפֵּר, מֵאֵן יִכַּפֵּר. אֶלֹא דָּא הוּא עֲלֵמָא עֲלָאָה, דְּנִהִיר וְנִקִּי לְכָלֹא. וְעַל דָּא כָּלְהוּ סְטָרִין בִּישׁוּן, דְּאֶקְרוּן מְצוּלוֹת זָם, אִתְעֲבְרוּ. וּכְמָה דְּאִינוּן מְצוּלוֹת זָם תַּלְיִין, הִכִּי נָמִי תַלְיָא שְׁעָרָא (ס"א דיליה, דהוא סטרא וכו') דִּילִיה כָּל הַהוּא סְטָרָא דְלַהוֹן, וְשְׁעָרָא דִּיהוּא סְטָרָא לָא שְׁעִיעַ.

תרגום לעברית

עוד, יִכַּפֵּר בַּיּוֹם הַזֶּה, וַיִּנְקֵה לוֹ בְּתַחֲלָה. וְכָל זֶה עֲלֵיכֶם, בְּסִבְתְּכֶם צָרִיךְ לְנִקּוֹת אוֹתָהּ, וּלְטַהֵר אוֹתָהּ תַּחֲלָה. יִכַּפֵּר - מִי יִכַּפֵּר? אֶלֹא זֶהוּ עוֹלָם הָעֲלִיוֹן שְׁמַאִיר וּמְנַקָּה לְכָלֶם. וְעַל זֶה כָּל צְדָדִים רָעִים, שְׁנַקְרָאִים מְצוּלוֹת זָם, עוֹבְרִים. וְכִמוֹ שְׁאוֹתֵן מְצוּלוֹת זָם

תלויות, כך גם תלויות שערות (שלו, שהוא צד) שלו, שהוא צד שלהם, ושער של הצד
ההוא לא חלק.

טקסט הזוהר

בגוונא דא כתיב, (ויקרא טז) וכפר על הקדש מטומאת בני ישראל ומפשעיהם לכל
חטאתם. וכל חטאתם מפעי ליה, אלא להנאה להון, מכאן ולהלאה לכל חטאם דלא
יכיל מקטרגא לשלטאה עליהו (ועל דא) ביומא דכפור, דאיהו קנוחא דכל חובין,
ונקיו דלהון. בעאן ישראל לנקאה גרמיהו, ולמהר יחפי רגלין, כמלאכי עלאין. חמש
ענוין, בגין לאסתייעא בחמש סטרין עלאין, דיומא דכפורי אפיק לון, ואינון תרעין
דיליה.

תרגום לעברית

כמו זה כתוב, (שם) וכפר על הקדש מטומאת בני ישראל ומפשעיהם לכל ח אתם. וכל
ח אתם צריך לו לומר! אלא להנאה שלהם. מכאן והלאה לכל חטאתם, שלא יכול
המקטרג לשלט עליהם (ועל זה) ביום כפור, שהוא העברת כל החובות ונקוי שלהם.
צריכים ישראל לנקות עצמם וללקת יחפי רגלים כמלאכי עליון. חמשה ענויים כדי
להעזר בחמשה צדדים עליונים שיום הכפורים מוציא אותם, והם שערים שלו.

טקסט הזוהר

ואי שתיה קא חשיב, דאיהו מסטרא דיצחק, הא שית, ואף על גב דבכלל אכילה איהו,
וכדין אינון שית, וענויא בתרא תשמיש המטה איהו, ובדרגא שתיתאה שכח,
ולקבליה אנון עבדין ענויא דא.

וְאִם שְׁתִּיָּה מִחֹשֶׁיב, שֶׁהִיא מִצַּד שֶׁל יִצְחָק, הִרִי שֶׁשָּׂה. וְאִף עַל גֵּב שֶׁבְּכָלֵל אֲכִילָה הִיא, וְאִזּוּ הֵם שֶׁשָּׂה, וְעֲנוּי אַחֲרוֹן תִּשְׁמִישׁ הַמָּטָה הוּא, וּבִדְרָגָה שְׁשִׁית נִמְצָא, וּכְנִגְדָּה אָנוּ עוֹשִׂים עֲנוּי זֶה.

טקסט הזוהר

כְּתִיב (במדבר כט) וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, וּכְתִיב (ויקרא כג) אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ. בַּעֲשׂוֹר, בַּעֲשִׂירֵי מִבְּעֵי לֵיהּ, מֵאֵי בַּעֲשׂוֹר. אֲלָא, בְּגִין דְּהַשְׁתָּא בְיוֹמָא דָּא, כָּל דְּרָגִין עֲלֵאִין, אֲתִיֵּין אֲלִין עַל אֲלִין, לְמַשְׁרֵי עַל סִיְהָרָא, וּלְאַנְהָרָא לָהּ. וְכִלְהוּ בְּרֹזָא דַּעֲשׂוֹר, עַד דְּסִלְקָא לְמֵאָה. וְכֹד קִיַּימָא בְּרֹזָא דְּמֵאָה, כְּדִין כָּלָא חַד, וְאַקְרִי יוֹם הַכַּפּוּרִים. וְעַל דָּא בַּעֲשׂוֹר, כְּמָה דָּאֵת אֲמַר זְכוּר, שְׁמוֹר, דְּכִלְהוּ אֲתִיֵּין בְּגִין לַעֲשָׂרָא וּלְאַנְהָרָא בְּרֹזָא דַּעֲשׂוֹר.

תרגום לעברית

כְּתוּב (במדבר כט) וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, וּכְתוּב (ויקרא כג) אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ. בַּעֲשׂוֹר - בַּעֲשִׂירֵי צָרִיךְ לוֹ לומר! מַה זֶּה בַּעֲשׂוֹר? אֲלָא מִשּׁוּם שְׁעִתָּה בְיוֹם זֶה, כָּל מִדְּרָגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת בָּאוֹת אֵלּוֹ עַל אֵלּוֹ לְשֵׁרוֹת עַל הַלְבָּנָה וּלְהָאִיר אוֹתָהּ, וְכֵלֵן בְּסוּד שֶׁל עֶשֶׂר, עַד שְׁעוּלָה לְמֵאָה. וְכַאֲשֶׁר עוֹמְדָת בְּסוּד שֶׁל מֵאָה, אִזּוּ הַכֹּל אֶחָד, וְנִקְרָא יוֹם הַכַּפּוּרִים. וְעַל זֶה בַּעֲשׂוֹר, כְּמוֹ שֶׁאַתָּה אוֹמֵר זְכוּר, שְׁמוֹר, שְׁכֹלֶם בָּאִים כְּדִי לַעֲשׂוֹר וּלְהָאִיר בְּסוּד שֶׁל עֶשֶׂר.

טקסט הזוהר

אַהֲדָר הָאֵי סָבָא רִישִׁיָּה לְקַבְּלִיהָ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר לֵיהּ, (רבי שמעון) הָא יִדְעָנָא דְּשִׁאֲלָתָא תַּבְּעִי בְּהָאֵי, בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי. אָמַר לֵיהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן וַדַּאי, (ס' א דא בעשירי יאות הוא, והכי הוא, אבל בעשור אמאי וכו') בַּעֲשׂוֹר יָאוֹת הוּא. אִי הָכִי הוּא,

אָמאי סליק לַמָּאָה, וְהָא מְקָרָא לָא אַתְחִזִּי, אָלָא דְסָלִיק לְשַׁבְעִין, מִשְׁמַע דְּכַתִּיב בְּעָשׂוֹר
לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, וְכַד מְעַשְׂרֵי לְשַׁבְעָאָה עֶשֶׂר זְמַנִּין, הָא וְדַאי סָלִיק לְשַׁבְעִין. אָמַר לִיה,
עַל דָּא אַהֲדַרְנָא רִישָׁא לְגַבָּהּ, דְּהָא יִדְעָנָא דְּחַכְמָא אַנְתָּ.

תרגום לעברית

הַחֲזִיר הַזֶּה רָאשׁוֹ כְּנָגֵד רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר לוֹ, (רַבִּי שְׁמַעוֹן), הֲרִי יִדְעָתִי שְׂשֹׂאֲלָה
תְּקֻשָּׁה בְּכָאן, בְּעָשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדַאי, (זֶה בַּעֲשִׂירֵי נֶכּוֹן הוּא
וְכֵן הוּא, אֲבָל בַּעֲשׂוֹר מִדּוּעַ וְכו') בְּעָשׂוֹר נֶכּוֹן הוּא. אִם כֵּן הוּא, מִדּוּעַ עוֹלָה לְמָאָה?
וְהֲרִי מֵהֶפְסוּק לֹא נִרְאָה, אָלָא שְׁעוֹלָה לְשַׁבְעִים, מִמִּשְׁמַע שְׂכַתוֹב בְּעָשׂוֹר לַחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי. וְכֹאֲשֶׁר מְעַשְׂרִים לְשַׁבְעִי עֶשֶׂר פְּעָמִים, הֲרִי וְדַאי עוֹלָה לְשַׁבְעִים. אָמַר לוֹ, עַל
זֶה הַחֲזִירִי רָאשִׁי כְּלַפִּיהּ, שְׁהֲרִי יִדְעָתִי שְׂחַכְכֶּם אֶתָּה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קפ"ו ע"א) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, תַּרְיִן רִזִּין הֶכָא, חַד דְּהָא סִיְהָרָא חֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי אֶקְרִי, וּבְגִין כֵּן אֶקְרִי חֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי עָשׂוֹר, בְּגִין דְּקָא מְנַהֲרִין לָהּ עֶשֶׂר זְמַנִּין, הָא מָאָה. וְתוּ, הָאִי מְלָה דְּקָאמְרַת,
וְדַאי לְשַׁבְעִין סָלִיקָא בְּהָא יוֹמָא, (וּבִדְרָגָא דְּשַׁבְעִין אִיהוּ, וּבִדְרָגָא דְּמָאָה אִיהוּ. לְדְרָגָא
דְּמָאָה לֹא שְׁלָמָא וְלֹא נִהָרָא.) וּבְהָא דְּרָגָא דְּשַׁבְעִין, דְּהָא בְּיוֹמָא דָּא נְטִיל לְכָל עָמָא
דִּישְׂרָאֵל לְמִידָן, וְכָלְהוּ קִיַּיְמִין בְּנִשְׁמָתָא יְתִיר מִגּוּפָא, דְּהָא בְּיוֹמָא דָּא עֲנוּיָא דְּנִפְשָׁא
אִיהוּ, וְלֹא מִגּוּפָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר וְעֲנִיתָם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי כָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תַעֲוֹנָה.
וְהָא יוֹמָא נְטִיל לְכָל נַפְשָׁאן וְהוּוּ בְּרִשׁוּתִּיהּ, וְאִי לֹא קִיַּיְמָא בְּרִזָּא (נ"א בְּרִשׁוּתָא)
דְּשַׁבְעִין, לִית לִיה רִשׁוֹ בְּנִפְשָׁאן, (ס'א לְקִיַּיְמָא תַּמָּן) דְּקִיַּיְמָא דְּנִפְשָׁאן בְּרִזָּא

בא וראה, שני סודות כאן. אחד, שהרי הלכנה נקראת חדש השביעי, ומפני כן נקרא
 חדש השביעי עשור, מפני ששמשאירים לה עשר פעמים - הרי מאה. ועוד, דבר זה
 שאמר, ודאי לשבועים עולה ביום זה (ובמדרגה של שבועים היא, ובמדרגה של מאה
 היא, לדרגה של מאה להשלים ולהאיר). ובדרגה זו של שבועים, שהרי ביום זה נופל
 לכל עם ישראל לדון, וכלם עומדים בנשמה יותר מהגוף, שהרי ביום זה ענוי של הנפש
 הוא, ולא של הגוף, כמו שנאמר ועניתם את נפשותיכם. כי כל הנפש אשר לא תענה.
 ויום זה לוקח לכל הנפשות ונמצאות ברשותו. ואם לא עומדת בסוד (ברשות) של
 שבועים, אין לה רשות בנפשות (לעמד שם), שעמידת הנפשות בסוד של שבועים, כמו
 שנאמר (תהלים) ימי שנותינו בהם שבועים שנה וגו'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.